

len aan letterkundig zuiver Nederlandsch, beantwoordt. Wij *streven* echter ernstig er naar, dit te bereiken. Bedenke daarom collega HARTEVELT het wijze woord:

„Es irrt der Mensch so lange er strebt!“

En dat het gemakkelijker is te vitten dan te verbeteren, daarvan levert collega HARTEVELT ons een treffend bewijs. Voor „afbreken“ van een eiwit wil hij: splitsen, verdeelen of oplossen gebruikt zien. Maar „splitsen“ beteekent in *twee* deelen verdeelen (men splitst een neutraal vet door lipase in vetzuur en glycerine), niet in meer dan twee deelen. „Verdeelen“ en „oplossen“ klinken goed maar zijn onjuist. „Verdeelen“ (verba valent usu!) beteekent een stof, scheikundig onveranderd, mengen met een andere, zooals bijv. bij oplossen geschiedt. Een eiwit *oplossen* (in water bijv.) is toch iets geheel anders dan door een enzym in aminozuren doen uiteenvallen.

En „afvoeren“ van den arm (men kan het woord gemakkelijk belachelijk maken) lijkt ons ook nog zoo kwaad niet; wellicht wil collega HARTEVELT daarvoor liever het woord „abduceeren“ in de plaats stellen. Wij achten dit echter minder Nederlandsch dan „afvoeren“.

Redactie.

BRIEFWISSELING.

PESTDOKTERS GEVRAAGD.

Naar aanleiding van het hoofdartikel in ons vorig nummer onder bovenstaanden titel heeft onze redactie een schrijven ontvangen van den heer F. DE HARTOGH te Amsterdam, dat wij niet noodig hebben gevonden in zijn geheel te plaatsen, maar waaruit wij slechts mededeelen, dat de naam geen schuilnaam is en de schrijver van het ingezonden stuk in *De Telegraaf* inderdaad dien naam draagt; dat hij geen arts is en dat hij zal afwachten of er zich inderdaad twintig artsen zullen aanmelden; in dat geval zal hij overtuigd zijn, dat zijn pleidooi voor verbetering overbodig was.

Wij willen van de gelegenheid gebruik maken om er op te wijzen, dat des heeren DE HARTOGH's gezichtspunt en het onze volmaakt verschillen; hij stelt voorop de waarde van f 400.— per maand, wij de waarde van de levens van zooveel Javanen per dag: hij stelt het loon in geld, wij de *belooning* van ons geweten, als norm van handelen voor den geneesheer.

Als die twintig artsen zich niet zouden aanmelden, zou het ons bitter tegenvallen van de Nederlandsche jonge artsen. Wat kan een jongmensch, die pas zijn artsexamen achter den rug heeft, meer wenschen dan, zonder dat het hem iets kost, een jaar naar Indië te mogen gaan, een groot stuk van de wereld te zien, aldaar nuttig en belangrijk werk te verrichten en inderdaad in het belang der menschheid werkzaam te mogen zijn.

In de tweede plaats bereikte ons nog een warme opwekking aan het adres der jonge artsen in Nederland van de hand van een dokter-djawa, genaamd SOEWARNOW, die op het oogenblik te Utrecht studeert

voor het Nederlandsche artsexamen, maar zelf ook in het door pest geteisterde gebied is werkzaam geweest. Zijn stuk is te lang om het geheel te plaatsen, maar gaarne maken wij melding van zijn oproep aan de Nederlandsche artsen om zijn lijdend volk te hulp te snellen.

Redactie.

INTERNATIONAAL CONGRES VOOR NEUROLOGIE, PSYCHIATRIE EN PSYCHOLOGIE.

Van het Nederlandsche comité, dat in 1907 het zoo welgeslaagde congres te Amsterdam heeft in elkaar gezet, heeft de „Schweizerische Neurologische Gesellschaft" indertijd de opdracht ontvangen het volgende internationale congres voor neurologie, psychiatrie en psychologie in te richten. Deze vereeniging heeft gezamenlijk met de „Verein Schweizerischer Irrenärzte" deze taak ten uitvoer gebracht. Het congres zal nu plaats vinden van 7 tot 12 September a.s. te Bern. Op dit congres zal ook aan de psychologie een belangrijke plaats worden ingeruimd, een plaats waarop zij recht heeft, omdat deze wetenschap, steunend op proefondervindelijk onderzoek, onontbeerlijk is voor het begripen der psychopathologie. Daarentegen zullen geen vraagstukken, de verzorging van krankzinnigen rakend, aan de orde worden gesteld, daar het inrichtingscomité van meening is, dat deze vraagstukken beter tot hun recht komen op in het bijzonder daarop gerichte congressen.

Er zullen drie afdelingen zijn, één voor neurologie, één voor psychiatrie en één voor psychologie. Voor elke afdeling zijn reeds een aantal onderwerpen aan de orde gesteld, die door daartoe uitgenoodigde referenten zullen worden toegelicht. Onder de referenten, die echter nog niet allen aangewezen zijn, is voorloopig nog slechts één Nederlander nl. prof. C. WINKLER, die gezamenlijk met den Japanner, prof. FUSE, verslag zal uitbrengen over de organisatie en den loop der acustische banen.

Om overvulling van het programma te voorkomen worden slechts een beperkt aantal oorspronkelijke mededeelingen toegelaten; meer dan 15 minuten wordt niet toegestaan voor een oorspronkelijke mededeeling. Vóór 1 Juli a.s. behoort men den titel van een te houden voordracht aan den algemeenen secretaris op te geven en vóór 15 Juli het handschrift ervan bij hem in te zenden.

In een aantal landen hebben zich nationale comité's gevormd. Dat voor Nederland bestaat uit de heeren: K. H. BOUMAN, L. BOUMAN, W. H. COX, J. VAN DEVENTER, M. J. VAN ERP TAALMAN KIP, K. HEILBRONNER, G. HEIJMANS, J. HILBERS, G. JELGERSMA, C. U. ARIËNS KARPERS, J. KAT, J. VAN DER KOLK, S. J. DE LANGE, F. S. MEIJERS, A. TH. MOLL, A. W. VAN RENTERGHEM, W. P. RUYSCHE, H. SAP, D. SCHERMERS, J. H. SCHUURMANS STEKHOVEN, TH. E. FRIJLINCK, C. F. VAN VALKENBURG, G. C. VAN WALSEM, G. A. M. VAN WAYENBURG, J. K. A. WERTHEIM SALOMONSON, E. WIERSMA, C. WINKLER.

Algemeen secretaris van het congres is dr. L. SCHNIJDER te Bern, 31, Montbyoustrasse. Bij hem kan men zich ook aanmelden voor het lidmaatschap, dat 25 franken bedraagt; dames en kinderen der leden kunnen voor 12.50 franken buitengewoon lid worden.

Voor ons land geeft gaarne nadere inlichtingen dr. G. A. M. VAN WAYENBURG te Amsterdam, Heerengracht 482.

Redactie.